

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תתרסא

ערב חג הסוכות

[באה"ק: ערב שבת חוה"מ סוכות] ה'תשע"ה

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים וארבע שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וקיי"ב שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

לעילוי נשמת

ר' שמואל מאיר ב"ר ישראל דוד ע"ה

ציקמאן

נפטר ביום י"א תשרי ה'תשס"ב

ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י בנו

הרה"ת ר' אהרן וואלף וזוגתו מרת פולינה

ומשפחתם שיחיו ציקמאן

נדפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל ז"ל זיסק

ולע"נ מרת ח' רחל בת ר' פנחס זליג ז"ל

ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ולע"נ ר' פנחס זליג ב"ר יצחק ע"ה

ו"הקיצו ורננו שוכני עמרי והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו - לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

כל חסיד מאמין שהרבי שבדורו הוא הוא המשיח / משיחת ליל ה' דחה"ס התשמ"ז

7 זמן הגאולה

זה עתה הודיעו ב"רדיו" "חדשות" ש...משיח בא! / הזמן הנוכחי באור הגאולה

10 המעשה הוא העיקר

להביא לכל המקומות את הבעורה המשמחת / הוראות למעשה בפועל

12 ניצוצות של משיח

כשיכריזו ג' פעמים צמח יבוא משיח צדקנו מיד / קטעים קצרים ופתגמים בעניני גאולה

13 וילחום מלחמת ה' - וינצח

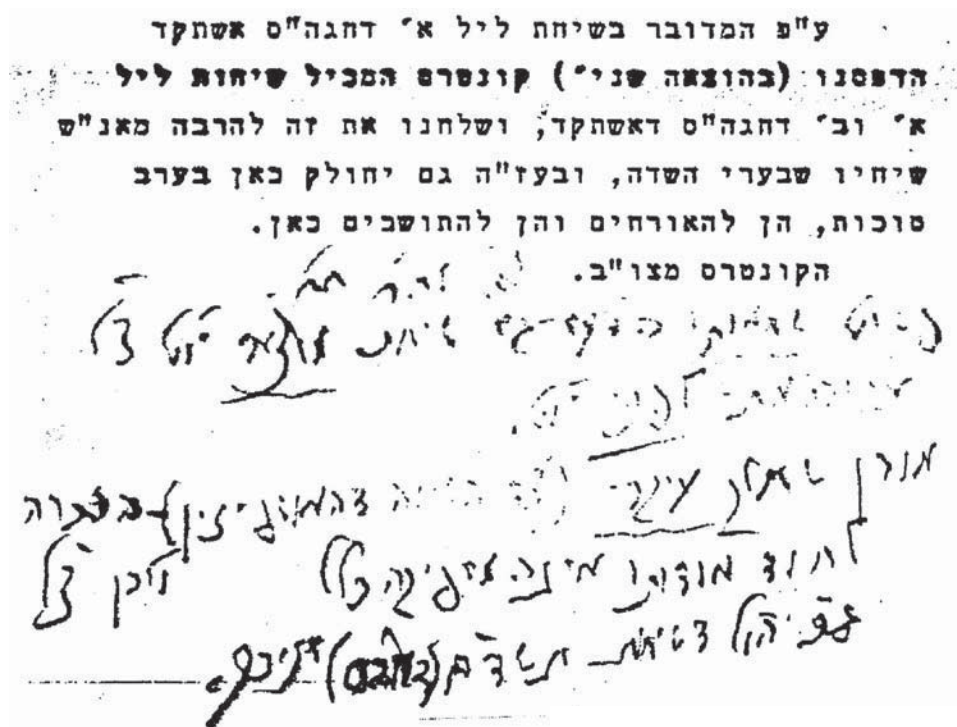
הלקח מהטעות הנוראה במלחמת יום הכיפורים / קטעים בעניני שלימות העם והארץ

15 כתב-יד-קודש

פרסום שיחות הרבי לקראת חג הסוכות / מענה כ"ק אד"ש על הו"ל קונטרס שיחות דחג הסוכות

פרסום שיחות הרבי לקראת חג הסוכות

בקשר עם חג הסוכות מובא בזה צילום ממענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לדו"ח המניחים על ההוצאה לאור של קונטרס משיחות ליל א' וב' דחג הסוכות, המענה משנת ה'תשד"מ (כנראה מתוכנו)

פענוח הכתי"ק:

נת' ות"ח ת"ח.

פשוט שמאותו הטעם - גם שיחת מוצאי יו"ט צ"ל מפורסמת לפני יו"ט.

מובן שחלק עיקרי (צד השווה דהאושפיזין) - הזכרה לחוד אודותו אינה מספיקה כלל ולכן צ"ל ג"כ הו"ל דשיחות תשד"ם (דחה"ס) תיכף.

גיוס מלא ולהגן על הגבולות, מכיון שעל-ידי-זה יחסכו קרבנות – בכל זאת מוכרחים להתחשב עם החשבון המדיני, כיצד זה ישפיע על הידידות של ארה"ב וכו'.

ולאחר-מכן זה העלה את מספר הקרבנות ה'ל-לא-תהי' שהיו אז, יחד עם מספר הפצועים שנשארו נכים עד היום הזה – שאפילו נפש אחת מישראל היא גם "עולם מלא", וכשחסר חייל, רחמנא-ליצלן, חסרים אחר-כך בעולם כל הילדים שיכלו להיות לו באם ה' נשאר בחיים ומתחתן והיו לו ילדים ונכדים עד סוף כל הדורות (על-דרך מה שנאמר בנוגע להריגת הבל שעל-ידי-זה נשלל זרעו וזרע זרעו וכו') – שזו היתה התוצאה מכך ששללו את החשבון של פיקוח-נפש ונהגו לפי החשבון המדיני!

ועכשיו גם המדינאים כבר יודעים ש(אילו היו פועלים לפי החשבון הצבאי) זה לא ה' משנה ביחס הידידות של ארה"ב, וכן לא ה' משנה בנוגע לקבלת נשק, כי ה' מספיק נשק לכל משך זמן המלחמה; כעת יודעים בבירור שהנשק ששלחה אז ארה"ב לא היו צריכים להשתמש בו במשך כל זמן המלחמה (שנקראת 'מלחמת יום-הכיפורים') אשר נמשכה כמה ימים ונסתיימה בנצחון מלא של החיילים היהודים – ועדיין נשאר נשק במחסנים ממה שנאסף קודם למלחמה.

וזאת למרות שלא עשו גיוס מלא – והעדר הגיוס המלא גרם חורבן והיזק של כמה וכמה כלי-נשק של היהודים – ואף-על-פי-כן ה' מספיק נשק מקודם ולא היו צריכים להגיע לנשק שארה"ב שלחה אז; ועל-אחת-כמה-וכמה אם היו עושים גיוס מלא והיו מתכוננים להתקפה על-כל-פנים כמה שעות קודם.

ולאחרי כל זה, הולכים ומטעים רב ואומרים לו שצריכים להחזיר שטחים בשביל פקו"ל!

אינני יודע מי הטעה אותו – אבל זהו דבר שבידו לברר ולחקור האם הוא אמנם קיבל את החוות-דעת הנכונה מהמומחים של הצבא, שהרי לא חיים במדבר, ויש ביכולת (בכל יום ויום, אפילו בערב יום-טוב) לקרוא למומחה צבאי ולומר לו שרוצים לשמוע ממנו (לא ענין של פוליטיקה ולא מילה טובה וכו', אלא) חוות-דעת כמומחה בעניני צבא, מהו האופן לשמור על פיקוח-נפש – האם עי"ז שיחזירו שטחים או על-ידי-זה שלא יחזירו שטחים.

וכאמור לעיל, שכל המומחים בעניני צבא בדעה אחידה, פה אחד, שהחזרת שטחים כרוכה בפיקוח-נפש של יהודים הנמצאים בא"י – כפי שהם התבטאו שכבר יצאו "בשן ועין", ומה שיכולים לצפות שייצא מזה, רחמנא-ליצלן.

(תרגום חפשי משיחת מוצאי ש"פ האזינו, י"ג תשרי ה'תשל"ט - בלתי מוגה)

מוקדש לזכות

החייל בצבאות השם **יעקב בן בת שבע** ש'י

לרפואה שלימה וקרובה בקרוב ממש

כל חסיד מאמין שהרבי שבדורו הוא הוא המשיח

כאשר כ"ק מו"ח אדמו"ר הזכיר את ה"אושפיזין", היחידי שהזכירו בשם מיוחד במינו הוא ה"צמח צדק", שם שניתן לתורתו • הפלא הכי גדול שבדבר - ששם הספר "צמח צדק" נתחדש לאחר הסתלקותו של המחבר • תוכנו של השם "צמח צדק" רומז למשיח צדקנו: כידוע ששמו של משיח "צמח", ו"צדק" הוא א' הסימנים דמשיח • כלומר, בשם זה מתבטאת האמונה של החסידים, שכל חסיד מאמין באמונה שלימה שהרבי שבדורו - בדוגמת נשיא דורנו - הוא הוא המשיח • קטעים משיחת ליל ה' דחג הסוכות ה'תשמ"ז - בלתי מוגה

א. כאשר כ"ק מו"ח אדמו"ר הזכיר את ה"אושפיזין" – הזכיר את כולם בשמותיהם או בתוארם, ע"ש התעסקותם וכיו"ב: את האושפיזין שבזהר הזכיר בשמותיהם – אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף ודוד, ואת האושפיזין החסידיים הזכיר בתוארם (רבי, אדמו"ר, וכיו"ב) – הבעש"ט, הרב המגיד, אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי, אדמו"ר מהר"ש, ואדמו"ר מהורש"ב (שהזכירו גם בתואר אאמו"ר).

היחיד מכל האושפיזין שהזכירו בשם מיוחד במינו הוא – הצמח צדק, אשר, ברוב הפעמים לא הזכירו בתואר הרגיל, "רבי", "נשיא", "אדמו"ר", או ביחס הקירבה המשפחתית [כפי שהזכיר את אדמו"ר מהורש"ב בתואר אאמו"ר, וכן את אדמו"ר מהר"ש בתואר אאזמו"ר, ובמילא, ה' יכול להזכירו בתואר אבי זקנו, "עלטער זיידע"], כי

אם, בשם מיוחד במינו – "צמח צדק", שם שניתן לתורתו (ספריו), שבה הכניס את כל עצמותו, בבחינת "אנא נפשי כתבית יהבית". והפלא הכי גדול שבדבר – ששם הספר "צמח צדק" נתחדש לאחר הסתלקותו של המחבר:

בחיי של המחבר – היו משתמשים בשם "שאלות ותשובות", "פסקי דינים", וכיו"ב, ואילו השם "צמח צדק" – ניתן ע"י אלו שסידרו את הספר לדפוס, תלמידים אמיתיים, שנודעו במסירה ונתינה שלהם לרבם הצ"צ (כפי שיודעים את שמותיהם של כמה מהם כו'), ובפרט ששם זה ה' בודאי בהסכמת בני הגאון המחבר,

ובמילא, מובן וגם פשוט שע"פ ההשגחה העליונה כיוונו לשם האמיתי, והרא' – ששם זה נתקבל בכל תפוצות ישראל, הן אצל

(1) שבת קה, א – ע"פ גירסת הע"י.

שהרבי שבדורו – בדוגמת נשיא דורנו – הוא הוא⁷ המשיח⁸, ואילו זכינו, ה' הדבר מתקיים באופן גלוי, בעיני בשר, משיח בגלוי⁹.

ב. [.] מאמר המוסגר:

בהמשך לענין ד' אילו זכינו – הרי כאן המקום להתעכב לבאר ענין התמוה, שמצינו במדרש¹⁰ מאמר ארוך שהתחלתו "אילו זכותם הייתם קוראים בתורה כו' ועכשיו שלא זכותם הרי אתם קוראים כו'", כ"ב בבבא זכיתם הובאו ב' פסוקים (פסוק א' לטוב – "אילו זכיתם", ופסוק א' למוטב – "עכשיו שלא זכיתם") בא' מכ"ב אותיות האלף ב"ת, מתי"ו עד אלף.

ובכן, מובן וגם פשוט שיש להוציא מלבם של הטפשים שמאמר זה הוא כדרך הדרשנים או משוררים שמראים "קונן" שיכולים לכפול את דבריהם בכל אותיות הא"ב – שהרי ח"ו לומר שבעל המאמר ב"מדרש-רבה" ("רבי יצחק") אמר את הדברים בתור דרוש יפה בעלמא, להראות "קונן" שיכול לסדר את הדברים בכל כ"ב אותיות הא"ב!

ובהכרח לומר שמצד אמיתתם של דברים יש צורך והכרח שענין זה יומשך ויתגלה בכל כ"ב אותיות הא"ב.

[ועד"ז מובן בנוגע לפיוטים שנכתבו ע"י גדולי ישראל ע"ס הא"ב – שבדאי אין זה כדי להראות "קונן", כי אם, שמצד עצם הענין נוגע כאן הסיפור בכ"ב אותיות הא"ב].

ויש לומר, שבמאמר המדרש "אילו זכותם

7) אודות הלשון "הוא הוא" ראה סוטה יג, א בתנ"ח סרח. וראה גם ב"יחי המלך" גליון תשפ"ע 4.

8) ראה סנהדרין צח, סע"ב ובפרש"י (ד"ה ינון שמו).

9) להעיר משיחת ש"פ וירא ה'תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 95): "בימינו אלו נתבלו כל המניעות והעיכובים כו', וכיון שכן, ישנה (לא רק המציאות דמשיח, אלא) גם ההתגלות דמשיח, ועכשיו צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש!"

10) פתיחתא דאיכ"ר יא.

חסידים, והן אצל אלו שלעת-עתה לא נעשו חסידים, ועד כדי כך, שבשם זה השתמש, כאמור, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, וקרוב לומר, שגם אביו, אדמו"ר מהורש"ב, השתמש בשם זה, אע"פ שלפעמים הזכירו בשם אאזמו"ר.

ובכן, ידוע שא' הטעמים, או הטעם העיקרי, לשם "צמח צדק" הוא – להיותו הגימטריא דב' שמותיו: שמו הראשון – בגימטריא "צמח"², ושמו השני – בגימטריא "צדק"³.

[ומטעם זה נקרא "צמח צדק" ולא "צמח צדיק" – אע"פ שבנוגע לספר של שו"ת או פס"ד מתאים יותר השם "צמח צדיק", כדי להדגיש את מעלתו של המחבר, שמלבד היותו פוסק הדור, הרי הוא גם צדיק הדור (כולל גם שפסקי-דינים שלו מיוסדים גם על אופן ההנהגה ד"לפנים משורת הדין"), ולכן צריכים לפסוק כדבריו – מכיון שהגימטריא דשמו השני היא "צדק", ולא "צדיק"].

ותוכנו של השם "צמח צדק" – רומז למשיח צדקנו:

"צמח" – כידוע⁴ ששמו של משיח "צמח", וכפי שאומרים ב"הושענות" – "איש צמח שמו"; ו"צדק" – א' הסימנים דמשיח, כמ"ש בנבואת ישע"י בנוגע למשיח צדקנו ("ויצא חוטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה"⁵), שהנהגתו תהי' באופן ד'ושפט בצדק גו' והי' צדק אזור מתניו"⁶.

כלומר, בשם זה מתבטאת האמונה של החסידים, שכל חסיד מאמין באמונה שלימה

2) ירושלמי ברכות פ"ב ה"ד. פי' הראב"ע ורד"ק זכר' ג, ח.

3) ראה גם לקו"ש ח"ט ס"ע 291 ואילך.

4) ירושלמי ברכות פ"ב ה"ד. פי' הראב"ע ורד"ק זכר' ג, ח.

5) יא, א.

6) שם, ד-ה.

הלקח מהטעות הנוראה במלחמת יום הכיפורים

ישנם אנשי צבא האומרים שישנם שני חשבונות:

חשבון צבאי – שלפי חשבון זה, החזרת שטחים גורמת סכנת פיקוח-נפש. וחשבון מדיני (כפי שהם קוראים לזה) – שאומר: כיון שצריך לחשוב אודות "פוליטיקה", על כן מוכרחים לוותר על החשבון של פיקוח-נפש, ו(מצד החשבון המדיני) אין ברירה אחרת.

– יש לדעת שעירוב חשבון מדיני כשמדובר אודות חשבון של פיקוח-נפש – זהו היפך דעת השולחן-ערוך! כשמדובר אודות פיקוח-נפש – אסור לחשוב על שום חשבון מדיני.

ולא יתכן שרב ילך נגד השולחן-ערוך, ויאמר שיש להתחשב בחשבון המדיני כשהוא סותר את החשבון של פיקוח-נפש.

בענין זה (שאסור לערב חשבון מדיני כאשר מדובר על פיקוח-נפש) ה' רחמנא-ליצלן "מעשה רב" במלחמת יום-הכיפורים, שאז ה' אותו מצב (מאחר שעכשיו גילו את כל הפרטים שהיו אז, אף אחד אינו יכול להתווכח על זה):

כמה שעות לפני שהמלחמה החלה, היתה ידיעה ברורה שמצרים גייסה את צבאה והיא עומדת הכן להתקיף את ארץ ישראל, רחמנא-ליצלן.

בתחילה התווכחו אם זו ידיעה נכונה – עד שהתברר שזו ידיעה נכונה וברורה – וכל זה ה' עדיין מספר שעות לפני שידעו שהם כבר החלו בהתקפה.

היתה ישיבת ממשלה (אני מדבר על-כך בגלוי כי זה כבר נדפס), שבישיבה זו אנשי הצבא העריכו הערכה ברורה, שאם יעשו מיד גיוס מלא יוכלו לעצור את ההתקפה ובמילא יהיו פחות קורבנות; יתכן אפילו שכאשר הם ישמעו על גיוס מלא זה יפיל עליהם אימה ופחד והם יעצרו את ההתקפה, אבל על-כל-פנים לא יהיו כל-כך הרבה קרבנות כפי שיכול להיות אם הם יתקיפו כשלא יהיה גיוס מלא.

זו היתה דעתם של אנשי הצבא – חשבון צבאי.

אחרי-כן היתה דעה אחרת: אמנם מצד החשבון הצבאי ומצד פיקוח-נפש מוכרחים מיד לעשות גיוס מלא ולפרסם על זה (ולא צריכים כלל פרסום כי במצרים ידעו תיכף על זה) – אבל אז יש חשש שארה"ב תהיה 'ברוגז' וישארו ללא סיוע של נשק וכסף;

ולכן לא צריכים לעשות גיוס מלא – רק יודיעו לארה"ב שיש ידיעה שמצרים מתכוננת להתקיף את ארץ ישראל, וישארו עם גיוס חלקי – שאז הכל מודים שיהיו יותר קרבנות, רחמנא-ליצלן, אבל אז ארה"ב לא תהיה 'ברוגז', היא תשאר ידידה טובה ותעזור בנשק וכו'.

וההחלטה היתה – שאף-על-פי שמצד חשבון צבאי ומצד פיקוח-נפש מוכרחים לעשות

כשיכריזו ג' פעמים צמח יבוא משיח צדקנו מיד!

ויה"ר והוא העיקר - שקריאת השם "צמח", שמו של משיח צדקנו, תפעל שמיח יבוא בפועל ממש.

ובפשטות - שע"י הקריאה והצעקה דהשם "צמח", ומתוך כוונה שע"י הקריאה בשמו בודאי יענה לקוראיו [במכ"ש וק"ו מהפעולה דקריאת שם אצל נשמה בגוף, "בהיות הצדיק חי על פני האדמה . . בתוך כלי ולבוש . . בבחי' מקום גשמי", שישנם הגבלות במדת הגילוי וההתפשטות כו', ועאכו"כ לאחר שבתלים הגבלות אלו] - פועלים ביאת משיח צדקנו בפועל ממש.

ולכן כשיכריזו עתה ג'פ: צמח צמח צמח - יבוא משיח צדקנו תיכף ומיד ממש!
(משיחת ליל ה' דחגה"ס ה'תש"נ - בלתי מוגה)

איך לצאת מהגלות מהר יותר

כ"ק מו"ח אדמו"ר כותב לא' במכתב, אמרה מסביו - הרבי מהר"ש: העולם אומר שכשאי אפשר ללכת מלמטה צריכים לעבור מלמעלה ואני אומר שצריכים לכתחילה לעבור מלמעלה ("לכתחילה אריבער").

הגלות מתארך זמן רב, ואי אפשר לצאת מזה כיון שהלכו בעצבות. שהקב"ה יעזור שילכו בצד השני, בשמחה, ויצאו בריקוד מהגלות בקרוב בימינו ממש, וכשזה יהי' בשמחה ובריקוד, זה יהי' מהר יותר.

(תרגום חפשי משיחת שמחת ביה"ש ה'תשי"ד - בלתי מוגה)

הרי הגאולה היא דבר שמגיע לו בפשטות

הנהגת כאו"א באופן ד"ואתהלכה ברחבה", ובל' הנשיא - "מלכתחילה אריבער", ממחרת ומזרזת את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שכן, כאשר מדובר באדם שנעלה מכל חשבונות, אזי אין מקום לשקו"ט וכו', הרי הגאולה היא דבר שמגיע לו, בפשטות, ועד שאינו צריך לתבוע, אלא תיכף ומיד ממש, כרגע ממש - אפילו ללא עיכוב של "כהרף עין", כיון שסיימו כבר גם את עבודת "צחצוח הכפתורים" - יוצאים מהגלות אל הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו,

(משיחת י"ג תשרי ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

כו" בכל כ"ב אותיות הא"ב - מתבטא ענין עיקרי בסדר השתלשלות:

דובר בארוכה בהתוועדות שלפנ"ז¹¹ שכאשר מוצאים בעולם ענין בלתי-רצוי ("לא זכיתם"), בכל הדרגות דסדר השתלשלות, החל מענין הצמצום ופרסא, שבירת הכלים וכו' - לא יתכן שזוהי התחלת הענין, אלא ודאי ישנו ענין זה באופן של טובה וזכות, ורק לאחר השתלשלות וירידת המדרגות עד למטה מטה ביותר, יכול לבוא ענין הפכי כו' ("לא זכיתם").

ליתר ביאור:

אין לך דבר בעולם שנעשה מעצמו, כי אם, ע"י הקב"ה, ומכיון שהקב"ה הוא עצם הטוב, ומטבע הטוב להיטיב¹² (אפילו לולי בקשת ותפלת ישראל), הרי לא יתכן שיבוא ממנו ענין דהיפך הטוב, ובלשון הכתוב¹³: "מפי עליון לא תצא גו" (היפך הטוב). ועאכו"כ כאשר ניתוסף זכותם של ישראל ("אילו זכיתם") - שאז נפעל עילוי והוספה לגבי ההמשכה מצד עצם הטוב וטבע הטוב להיטיב, ע"ד הענין ד"הבו גודל לאלקיננו"¹⁴.

אלא מאי, כאשר בזמן מסויים בדרך מסויים או במקום מסויים חסר ה"כלי" להמשכת הטוב מלמעלה, או מפני איזה סיבה אחרת כיו"ב - אזי ישנה נתינת מקום שבריבוי השתלשלות המדרגות למטה, עד למטה שאין למטה ממנו, יבוא ענין הפכי ("לא זכיתם").

זאת ועוד:

גם הענין הבלתי-רצוי גופא [נוסף לכן שמקורו ושרשו בקדושה הו"ע של טובה וזכות כו', הנה גם לאחר שנשתלשל ונמשך

(11) שיחת ליל ב' דחגה"ס ס"י, וליל ד' ס"ז.

(12) ראה בהנסמן בלקו"ש חכ"ד ע' 334 בהערה.

(13) איכה ג, לח.

(14) האזינו לב, ג.

באופן בלתי-רצוי] אינו אלא כדי שע"י פעלת האדם (עבודת התשובה) ישוב למקורו ושרשו, ואדרבה - לדרגא נעלית יותר משרשו ומקורו הגלוי, היינו, שגם המעמד ומצב ד"לא זכיתם", תכליתו ומטרתו, שע"ז יבואו לעילוי גדול יותר לגבי המעמד ומצב ד"אילו זכיתם". וענין זה נתבאר בתורה באופן ברור ומואר, בלשון צחה וברורה כו' - במאמר המדרש הנ"ל:

תוכן מאמר המדרש הוא - שכל ענין דהיפך הזכות, אינו יכול להיות במציאות בעולם אא"כ קדמו ענין של זכות: "אילו זכיתם הייתם קוראים בתורה כו' ועכשיו שלא זכיתם הרי אתם קוראים כו'", כלומר, לאחר שישנו ענין זה בתורה באופן של זכות, אזי יכול להתשלשל גם באופן דהיפך הזכות.

וממשיך לפרט במדרש כ"ב בבית, שכל א' מהם מתחילה בא' מאותיות הא"ב - כי:

כל ענין שבעולם מוכרח להתחיל בא' מאותיות הא"ב, שהרי המשכת החיות האלקי להוותו ולהחיותו היא ע"י כ"ב אותיות התורה, עשרה מאמרות שבתורה, וכן ע"י חילופים ותמורות וגימטריאות כו', כמבואר בשעיה"א¹⁵.

ולכן, יש צורך להדגיש ענין זה בנוגע לכל כ"ב האותיות, היינו, שכל ענין שבעולם, שהתחלתו בא' מכ"ב האותיות, לא יכול להיות באופן דהיפך הזכות ("לא זכיתם") אא"כ ישנו תחילה באופן של זכות ("אילו זכיתם") - פסוק מפורש בתורה בענין של זכות, בכל כ"ב אותיות הא"ב, ורק לאח"ז יכול להיות גם הענין ד'נשתלשלו מהן' כו'.

ג. עפ"ז מובן גם בנוגע להאמור לעיל (ס"א) אודות ה"צמח-צדק", שם הרומז על משיח צדקנו, ש"אילו זכינו" הי' הדבר מתקיים בגלוי לעינינו בשך.

(15) בתחלתו ובסופו.

ובהקדמה:

השם "צמח" ("צמח שמו"), מלשון צמיחה, שמורה שישנו זמן שאינו בגלוי, וצריך לצמוח ולהתגלות כו'.

ולאידך, על הפסוק¹⁶ "ורוח אלקים מרחפת על פני המים", אמרו חז"ל¹⁷: "זה רוחו של מלך המשיח", היינו, שמציאותו של מלך המשיח קדמה לכל הבריאה כולה, ועאכו"כ שקדמה לבריאת הצמחים ("צמח"), "תדשא הארץ דשא עשב וגו"¹⁸, ביום השלישי לברה"ע (דוגמת לילה זה השייך ליום השלישי - "בקדשים הלילה הולך אחר היום"¹⁹).

והענין בזה - ע"פ האמור לעיל - שמציאותו של מלך המשיח ישנה כבר בהתחלת הבריאה (ופשיטא, לפני כללות הענין דמעשה המצוות והפכם כו', שהתחיל במתן-תורה), אלא, שהגילוי במציאות העולם ("צמח") נתעכב כו', מכיון ש"לא זכיתם", אבל אעפ"כ, תכלית הכוונה ד"לא זכיתם", היא כאמור, שעיי"ז יבואו לעילוי גדול יותר מאשר "אלו זכיתם"⁹.

ד. [. . .] ויה"ר שיתקבלו כל הדברים האמורים לעיל - שהם בבחינת "מכניס בזו ומוציא בזו"²⁰, פסוקים ומאמרי חז"ל, או ענינים שנתבארו במאמר ודרוש פלוני וכיו"ב, אשר כל אחד ואחד יכול לעיין בעצמו, ולהוציא מהם עוד יותר, באופן ד"תן לחכם ויחכם עוד"²¹.

ועוד והוא העיקר - שמחה וריקודים בפועל, כדברי רבותינו נשיאינו [אשר, "גלה סודו אל עבדיו הנביאים"²², עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו] שעבודת היום ועבודת הלילה היא בשמחה וריקודים, וכאמור, באופן שהרחוב עצמו שמח ורוקד בפועל ממש. ובודאי שענין זה הוא בכחו של כאו"א, שכן, "תורת-אמת" אומרת ש"איני מבקש כו' אלא לפי כחון"²³, ואין הדבר תלוי אלא בו, לגלות זאת מן הכח אל הפועל ומן ההעלם אל הגילוי, וכאשר יחליט לעשות כן, בודאי יצליח, ובקלות יותר ממה שמשער, ולא רק בנוגע לעצמו, אלא גם בנוגע לזולת, ואפילו בנוגע לאוה"ע, שלא זו בלבד שאינם מסתכלים על זה כדבר פראי (ופשיטא שלא עולה על דעתם להפריע בזה), אלא אדרבה - הם עצמם עוזרים ומסייעים בשמחה זו, הלוך ומוסיף.

וכאמור, שעיי"ז זוכים בקרוב ממש לשלימות השמחה בגאולה העתידה, ובפשטות - כמדובר לפני שעות אחדות²⁴ - שהולכים ורוקדים לארצנו הקדושה, "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה"²⁵,

ומשיח צדקנו - "צמח שמו" - בראשנו, ביחד עם אליהו הנביא זכור לטוב, "מבשר טוב", "אין טוב אלא תורה"²⁶, כולל גם ה"טוב" דמצוות, עד לטוב הנראה והנגלה בגשמיות העולם, שנעשה דירה לו ית'.

22 (עמוס ג', ז).

23 (תנחומא נשא יא. במדב"ר פי"ב, ג).

24 שיחת יום ד' דחג הסוכות ל"צבאות השם".

25 (עקב יא, יב).

26 (אבות פ"ו מ"ג. ברכות ה, א).

16 בראשית א, ב.

17 ב"ר פ"ב, ד. פ"ח, א.

18 בראשית א, יג.

19 חולין פג, סע"א. תמורה יד, א.

20 אבות פ"ה מט"ו.

21 משלי ט, ט.

לא היתה כלל סברא אצל מישהו ללכת לישון

לחג הסוכות ישנה שייכות מיוחדת לגאולה, כיון שחג הסוכות הוא ע"ש "כי בסוכות והשבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים",

וכשחוגגים את היו"ט מתכוננים לכך (כולם, החל מילדים קטנים, ועד למבוגרים ולזקנים ביותר) שכשם שהקב"ה הוציא את כל בני"מ מצרים - כמו"כ גם עתה "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" בגאולה העשירית שתבוא תומ"י ממש - יוציא הקב"ה באופן ניסי "אראנו נפלאות", כאו"א מאתנו בתוך כלל ישראל מהגלות, באופן שאף יהודי אחד ויחיד לא ישאר בגלות...

וכמו"כ בנוגע לקיבוץ בני"מ מהגלות, ה"ז נעשה בנוגע לכאו"א בפרט - "ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל" ע"י הקב"ה בעצמו, שמוציאו יחד עם כל עניניו ("בכל מכל כל") מהגלות, "גזונטערהייט און פרייליכערהייט" בתכלית השלימות.

ואז מגיעים תיכף לארצנו הקדושה "עם ענני שמיא", מהר יותר מטיסה באוירון או נסיעה במכונית, ושם מביא הקב"ה כל אחד מבנ"י הקטנים והגדולים לבית המקדש שבירושלים עיר הקודש, "מקדש אדני-כוננו ידך".

ושם תהי' שמחה גדולה ביותר, ע"ד שמחת בית השואבה שהיתה בעזרה בביהמ"ק, שהחלה בתחילת הלילה (מעל"ע) ונמשכה באופן ש"לא טעמו טעם שינה", כיון שהיו כ"כ עסוקים בשמחת החג והמקדש, שלא הי' זמן לישון, ויתירה מזו, שלא היתה כלל סברא אצל מישהו ללכת לישון כיון שבכל רגע ורגע היו חדורים כ"כ בשמחה, שלא היתה אף אפשרות לישון.

וכפי שגם ילד רואה, שכשישנו מאורע משמח בחייו שחודר בכל מציאותו ("דורך און דורך") - אזי לא שייך שירדם! וכך הי' בביהמ"ק אצל כל בני"מ בחג הסוכות.

וכן יהי' גם בקרוב ממש בגאולה האמיתית והשלימה, שאז יהיו בביהמ"ק השלישי כל בני"מ שחיו בזמן ביהמ"ק הראשון, וכל אלו שחיו בזמן ביהמ"ק השני, וכל בני"מ שחיו לפני בנין ביהמ"ק הראשון, וכן כל בני"מ שבכל זמן הגלות - ע"י שהקב"ה לוקח את כולם ומעמידם בבת-אחת במצב של שמחה הכי גדולה שלמעלה גם משמחת בית השואבה - שמחת הגאולה!

וההכנה לשמחה זו היא ע"י ההוספה בשמחת יו"ט, וע"י ילדי ישראל במיוחד, ובפרט בחג הסוכות שהוא היו"ט השלישי, שהוא סיום וחותם הג' רגלים, ולכן גם הוזכר בתורה ג' פעמים ענין השמחה בקשר לחג הסוכות דוקא, שזה מראה שהשמחה צריכה להיות כערך ג' פעמים.

(משיחת יום ד' דחגה"ס ל"צבאות השם ה'תשנ"ב)

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' משה נחום בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסח, ה'תשע"א

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה

להביא לכל המקומות את הבשורה המשמחת

. . ויש להוסיף ענין עיקרי בנוגע לשמחת בית השואבה בשנה זו – שצריכה להיות מתוך שמחה הכי גדולה הקשורה עם הגאולה האמיתית והשלימה, **ששמחים ורוקדים לקבל פני משיח צדקנו!**

ופשוט, שאין להתבייש ח"ו לרקוד בגלוי, "לעיני כל ישראל", ועד לריקוד ברחוב לעיני כל באי עולם, לקבלת פני משיח צדקנו, ואדרבה: כשבא מישהו ושאל: "לשמחה מה זה עושה", ישיבו לו: וכי אינך יודע שנדפס בעיתונים **שמשיח כבר בא**, ותיכף בא לכאן"א מאתנו, מכס, בתוככי כלל ישראל, ולוקח את כולם לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש ולבית המקדש, ושם ממשיכים בשמחת בית השואבה בתכלית השלימות.

וברוח זו צריכים לפעול בשמחת בית השואבה בכל המקומות כולם – שמביאים כל המקומות את הבשורה הטובה והמשמחת ש"הנה זה בא", שמשיח צדקנו בא, ולוקח את כל בני לשמחת בית השואבה שבביהמ"ק השלישי.

אמנם, עפ"ז נשאלת שאלה:

כיון שבטוחים ש"הנה זה (משיח צדקנו) בא" ולוקח את כל בני לשמחת בית השואבה שבביהמ"ק השלישי – מהו הצורך לדבר ולעורר ע"ד ההכנות לעריכת חגיגות שמחת בית השואבה בכל מקום ומקום בחוץ לארץ?!

שאלה זו שאלו מכבר אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו: היתכן שלאחרי ההכרזה "אלתר לתשובה לאלתר לגאולה", ו"עמדו הכן כולכם" לקבל פני משיח צדקנו – תובע ודורש ושולח שלוחים לייסד חדרים וישיבות כו' במדינה זו ובשאר מדינות ברחבי תבל, בה בשעה שזוהי פעולה שדורשת **משך זמן ארוך** (לאחרי בוא השלוחים למקומות אלו), ובודאי **שלפנ"ז** יבוא כבר משיח צדקנו?!

והמענה על זה – בדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר – שבאופן כזה התנהגו בני" (בהדרכתם של גדולי ונשיאי ישראל) במשך כל הדורות, שביחד עם האמונה השלימה בביאת המשיח באופן ד"אחכה לו בכל יום שיבוא", "שיבוא בכל יום", השקיעו כחם ומרצם בפעולות של תומ"צ שהם לטווח ארוך, אשר, היסוד להנהגה זו למדים מהנהגת בני" בהמסעות שבמדבר, שגם במסע שחננו בו משך זמן קצר בלבד, הקימו את המשכן באותו אופן שהקימוהו בחנייתם למשך זמן ארוך.

ועד"ז בנדו"ד, שעושים כל ההכנות הדרושות לחגיגות שמחת בית השואבה בכל מקום ומקום, מתוך אמונה שלימה שמשיח צדקנו בא תיכף ומיד, שאז יחגגו כל בני" שמחת בית השואבה בביהמ"ק השלישי.

(משיחת ש"פ האזינו, י"ג תשרי ה'תשנ"ב)

זה עתה הודיעו ב"רדיו" "חדשות" ש... משיח בא!

ויה"ד שמהדיבור בכל זה נבוא תיכף להקיום בפועל ממש – שתיכף ומיד ממש, בלילה זה (ליל שני דסוכות), שומעים כל בני" את ההכרזה של מלך המשיח מגג בית המקדש: **"עניים הגיע זמן גאולתכם!"**

ועוד וג"ז עיקר – שהכרזה זו היא באופן גלוי גם לעיני כל אומות העולם, כידוע הפתגם שיכתבו ב"עיתונים" אודות ביאת המשיח, ועוד לפני הפירסום ב"עיתונים" יפרסמו אודות ביאת המשיח גם ב"רדיו", שבו מפרסמים **ברגע כמימרא** כל ה"חדשות" שמתרחשים ברחבי העולם, ועאכו"כ ה"חדשות" בענין הכי עיקרי – ביאת משיח צדקנו.

ועד שכאשר ישאלו אצל השוטרים (אינם-יהודים), שמסתובבים בשכונה זו לשמור על בני", מה הם ה"חדשות" שסיפרו ב"רדיו" (כדרך השוטרים שנושאים עמהם רדיו), יענו השוטרים: זה עתה הודיעו ב"רדיו" ה"חדשות" ש... מלך המשיח בא, ועומד על גג בית המקדש ומכריז שהגיע זמן גאולת בני"!

(מקונטרס "מעייני הישועה" ה'תשנ"א – מוגה)

אבן הבוחן האם אכן מתכוננים לקבל פני משיח

כיון שזה עתה הוזכר שעוד לפני חג הסוכות נצא בריקוד לקראת משיח צדקנו, וביחד אתו נבוא, מתוך ריקוד, אל הזמן דלעתיד לבוא, בארץ הקודש, בעיר הקודש, בהר הבית וכו' – מדוע, איפוא, יש להתכונן לכך שבמשך הגלות (בברוקלין או במקום אחר) יהי' כל יהודי שמח בחלקו, באכילתו ובשתייתו בימי חג הסוכות, והרי הוא יהי' אז **"בהר הקודש בירושלים"!**

והמענה לזה – כמו לכל ה"קלאץ-קושיות" מעין זו של אותם אשר "תואנה הם מבקשים" – הוא דאדרבה, **איפכא מסתברא:**

מצות הצדקה שקולה כנגד כל המצוות וכאשר יבוא משיח צדקנו וכולנו יחד נהי' בארץ הקודש, ושם גופא – בעיר הקודש, יהי' הכל בשלימות ועד ש"המעדנים מצויין כעפר" (כמ"ש הרמב"ם) ואזי – ירוץ ויבקש – "תנו לי לקיים מצות צדקה", ולא תהי' לו אפשרות!...

– נצל את הרגעים האחרונים!! ברגעים אלו עדיין אפשר לקיים את מצות הצדקה והנה הנה בא משיח צדקנו ולא תוכל לקיים את המצוה שהיא שקולה כנגד כל המצוות!...

ואדרבה – איפכא מסתברא (כנ"ל) – אם הינך אכן מתכונן לקבלת פני משיח צדקנו

(וכבר התחלת ללמוד ריקוד נאה לרקוד בו לקראת משיח...), הרי אלו הרגעים האחרונים בהם אפשר לקיים מצות צדקה... ואם כן יש ללכת ולחפש בנרות עני ולנצל את ההזדמנות האחרונה להשיג "מציאה" שהיא שקולה כנגד כל המצוות, ו"געת ומצאת".
(משיחת י"ג תשרי ה'תשמ"ז - בלתי מוגה)

מה שנראה שיש עולם זו אחיזת עיניים בלבד!

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

ידוע הפתגם שבעל ההילולא די"ג תשרי נהג תמיד לומר: העולם אומר שכאשר אי אפשר ללכת מלמטה ("ארונטער") צריכים לעבור מלמעלה ("אריבער"), ואני אומר שלכתחילה יש לעבור מלמעלה - **"לכתחילה אריבער"**.

והנה, ישנם כמה הוראות שניתן ללמוד מאימרה זו:

(א) כאשר הולכים מלמטה (לפי הסדר ד"ארונטער") ישנם חשבונות, ובמילא יש חילוקים בין אחד לשני, אבל כאשר הולכים מ"לכתחילה אריבער" לא רואים חילוקי דרגות (בין "ראשיכם שבטיכם" לבין "חוטב עציץ" ו"שואב מימך")² ואין שום חשבונות, אלא כולם משתווים - מ"ראשיכם שבטיכם" עד "חוטב עציץ" ו"שואב מימך".

(ב) הוראה נוספת לכאן: כאשר קמים בבוקר, הדבר הראשון שצריך לעשות הוא - לומר "מודה אני לפניך כו", כלומר, בראש ובראשונה יש לדעת שעיקר המציאות היא אלוקות, ואזי אין צורך לערוך שום חשבונות, ואפי' חלקו בעולם לא נוגע לו, אלא הולכים בשיטה ד"לכתחילה אריבער" - שכל המציאות שלו היא אלוקות!

ואף שכתוב³ "חוקות שמים וארץ אשר שמת", זאת-אומרת שיש מציאות של עולם (ע"פ תורה) - אעפ"כ עליו לדעת שעיקר המציאות שלו היא אלוקות!

וזאת למדים מאברהם אבינו: כאשר הוא הלך למלאות את שליחותו של הקב"ה (לעקוד את יצחק בנו), לא ערך שום חשבונות כיצד ימלא את השליחות, אלא רק ידע שעליו להשלים את הכוונה העליונה. וגם כשבאמצע הדרך הופיע לפתע נהר⁴ - זה לא נגע לו, מכיון שעליו ללכת למלאות את השליחות, ואכן כאשר הגיע לנהר - התבטל הנהר ("געוואָרן אויס טייך")⁵! החשבון היחיד שלו הי' - שעליו למלאות את שליחותו של הקב"ה.

(ג) מזה גם למדים את ההוראה הבאה:

כאשר יוצאים לעולם, עלול האדם לטעון: כיצד ביכולתו לפעול בעולם, איך יוכל לגלות

(1) אגרות-קודש כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"א ע' תריז.
(2) ר"פ נציבים.
(3) ע"פ ירמ' לג, כה. וראה ויק"ד פל"ה, ד.
(4) ע"פ מדרש תנחומא וירא כב. נת' בארוכה בספר השיחות תשמ"ז ח"א ע' 265 ואילך. ע"ש.

(5) ראה מדרש תנחומא שם: "מיד ירד אברהם לתוך המים... כיון שהגיע עד חצי הנהר הגיע המים עד צווארו, באותה שעה תלה אברהם עיניו לשמים, אמר לפניו רבש"ע כו', מיד נער הקב"ה את המעין ויבש הנהר ועמדו ביבשה".

אלוקות בעולם⁶

ע"כ אומרים לו: יש ללכת מ"לכתחילה אריבער", ובמילא לא נוגעים כאן שום חשבונות. ומה שנראה שיש עולם - הרי זו אחיזת עיניים בלבד ("עס בלענדעט די אויגען")!!⁷

והוראה זו - שאין להתפעל מהעולם - היא תיכף כשמגיעים מיום הכיפורים, שאזי השטן אינו מקטרג כלל, ובמילא יורדים כל ההעלמות וההסתרים, ובכלל המעמד ומצב של בני ישראל ביום הכיפורים שהם "כמלאכים"⁸, שעומדים מלכתחלה למעלה מהעולם, ואזי לא הולכים באופן ד"מצב ארצה וראשו מגיע השמימה"⁹ - מלמטה למעלה, אלא רק "מלכתחילה אריבער".

[כ"ק אדמו"ר שליט"א צוה לנגן ואמר מאמר ד"ה "כי חלק הוי' עמו יעקב חבל נחלתו"¹⁰]
(תרגום חפשי משיחת ש"פ האזינו, י"ג תשרי ה'תשל"ב - בלתי מוגה)

(6) מלשון העלם - לקו"ת שלח לו, ד ועוד (ראה 8) טווא"ח סתר"ו (מפרדר"א פמ"ו). ועוד. - ראה הנסמן בלקו"ש חט"ז ע' 339.
(7) וכמבואר בחסידות שמה שהעולם מראה עצמו מציאות, הוא שקר גמור (סה"מ תרמ"ג ע' צה. ועוד).
(8) ויצא כח, יב.
(9) נדפס בסה"מ תשל"ב ע' 17 ואילך.

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש

לזכות האשה רייזל פרומא בת חי' רחל שתחי'

ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומא וזוגתו חיה מושקא בת מרים שיחיו

ובתם רחל בת חיה מושקא שתחי'

ולזכות הנא לאה בת חי' רחל, עדינה בת חי' רחל, מרים בת חי' רחל, וצבי בן חי' רחל שיחיו

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי

מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה

נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

מוקדש לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו